

Evidencijski broj / Article ID: 13782462
Vrsta novine / Frequency: Tjedna
Zemlja porijekla / Country of origin: Hrvatska
Rubrika / Section:

KREŠIMIR DOLENCIĆ
**Grad fokusira sve
ono što vrijedi**

RAZGOVOR S INTENDANTOM DLJI KREŠIMIROM DOLENČIĆEM

Beskrajno je važ suradnja s lokalima

KAZALIŠNI redatelj Krešimir Dolenčić novi je intendant Dubrovačkih ljetnih igara, koje se ove godine održavaju po 64. put. Prema njegovoj ideji, koju je najavio na zagrebačkom predstavljanju ovogodišnjeg programa, kroz Dubrovačke ljetne igre pokušat će oživjeti sliku jednog drugačijeg Dubrovnika, stvoriti doživljaj grada kao živog organizma koji je s jedne strane najpoznatija hrvatska turistička destinacija, a s druge nevidljivo mjesto emotivnih slika. Tim povodom razgovarali smo s Krešimirom Dolenčićem.

Što Vam znači izbor na mjesto intendanta Dubrovačkih ljetnih igara?

- Imam 50 godina i ovo mi je

kruna i vrhunac života. Neću reći karijere jer ne smatram ovo dijelom karijere.

Ako nije dio karijere, onda je...?

- Ne možemo odvojiti karijeru od života, barem ne ovu kazališnu, jer s njome živim cijeli dan. A ja živim Dubrovnik dosta dugo, oženjen sam za njega. Tako da je ovo vrhunac jednog trenutka u životu.

SRCE OD UMJETEONSTVA

Najavili ste novi koncept Dubrovačkih ljetnih igara. On se očituje i u novom logu koji prikazuje Grad smješten u srcu pod motom „Zidine od kamena, srce od umjetnosti“.

Čak ste najavili i otvaranje Igara prema građanima. Odakle taj zaokret?

- Tloct Grada nam je stao u jedno srce „heart od art“ ili „srce od umjeteonstva“ po držićeovski, dok su se zidine od kamena uklopile s onim što bismo voljeli da budu Dubrovačke ljetne igre. A tu je beskrajno važna i organska suradnja s lokalnom zajednicom. Pritom ne mislim demagoški, jer naravno da je Dubrovnik skup, naravno da su ulaznice za predstave i koncerte skupe i naravno da ljudi to sebi teško mogu priuštiti. Dubrovnik je Grad koji simbolizira Hrvatsku, u kojem se u ljetnim mjesecima fokusira sve ono što u Hrvatskoj vrijedi ili ne vrijedi, od komercijal-

ne do visoke umjetnosti, pa od dobrih poduzetničkih pothvata do katastrofalnih gospodarskih pothvata. Dubrovnik u svom kulturno - geografskom smislu, gdje se mijenja karta s obzirom na godišnja doba, preko ljeta postaje glavni grad Hrvatske. Volio bih da se glavni građani osjete glavnim građanima Hrvatske i da kroz predstave, koncerte i događanja koja ćemo imati, mnoga i besplatno, osjete da su Igre nešto što nije zbir večernjih događanja, već da su one nešto što u ovom trenutku, nakon 64 godine, organski izlazi iz ljudi. Moja odgovornost i dužnost bi bila na neki način pokušati senzibilizirati grad i građane i prenijeti lijepu poruku u svemu tome.

ŠTO NAM DONOSE 64. IGRE?

136 programa na 30-ak lokacija

- Imamo 136 različitih programa na 30-ak lokacija. Tako Bobo Jelčić, čije se predstave još uvijek sjećamo, a u njoj je inače igrala pokojna tetka moje žene koja je tada imala 92 godine, ponovno dolazi s Natašom Rajković napraviti predstavu na nekoliko mjesta, uključujući i Gradsku vijećnicu. U njoj će biti uključeni građani, već je bila audicija, ljudi su izabrani i silno joj se veselim. Tu je i projekt „Otac hrabrost“ Borisa Bakala koji radi predstavu koja će simultano početi na pet mjesta. Dolazi i Triko cirkus teatar koji će nastupati svake večeri, naravno besplatno, probe će se raditi s publikom, bit će uključeni i prolaznici, te će stvoriti jedan cirkus u gradu koji nije samo glasna glazba iz kafića i jeftina pizza. Vratili smo i operu „Cosi fan tutte“ čija je premijera najavljena 11. srpnja što će biti jedan od najljepših trenutaka obilježavanja ulaska Hrvatske u EU. Na programu su i „Kate Kapuralica“ u režiji Daria Harjačeka i „Medeja“ u režiji Tomaža Pandura. „Ekvinocij“ se vraća na Lokrum što mi je posebno drago jer mislim da je to jedna od najboljih ambijentalnih predstava u povijesti hrvatskog glumišta uopće. Imat ćemo dvije krasne male predstave, a to su „Figarov pir“ studenata Glazbene akademije kao poklon Dubrovčanima i još jedna predstava plesnog ispita i scenskog pokreta s Akademije. I ona će biti poklon Dubrovčanima – ističe Dolenčić.

SIMBOLIČKO ZNAČENJE LIBERTASA

Mijenjate dijelom i ceremoniju otvaranja u kojoj će ove godine biti uključeni građani. Što nas još očekuje na ceremoniji otvaranja?

- Uvijek mi je na otvaranjima bio problem kad netko kaže „Neka udu“ pa se postavlja pitanje tko to sad ulazi i tko to kome otvara vrata. Ja mislim da su ova vrata, preko umjetnosti, kulture, znanosti i svih onih dosega koje je Dubrovnik imao u svojoj povijesti, uvijek bila otvorena. Kad se kaže „Neka udu“, to ne znači da udu neki gosti, neki glumci koji će

na organska nom zajednicom

nešto igrati, već je bitno da to građani poruče cijeloj Hrvatskoj, u izravnom televizijskom prijenosu, i da to ima neko posebno značenje kako za nas ovdje, tako za one koji gledaju na televiziji. Ja se veselim mogućnosti da ćemo Libertas zastavu dignuti i u gradovima iz kojih nam ove godine dolaze glumci i to u Šibeniku, Rijeci, Zagrebu, Osijeku i Vukovaru. Dizanje Libertas zastave po cijeloj Hrvatskoj osobito mi je važan čin, kojeg zamišljam i nosim u sebi godinu dana, i nadam se da ćemo to uspjeti realizirati i da ćemo otvoriti vrata zemlji jer simboličko značenje Libertasa u Hrvatskoj postoji možda više nego igdje.

Tko se sve može prijaviti za sudjelovanje u otvaranju?

– Pozivam ljude svih generacija, od djece do najstarijih, da se jave

Tlocrt Grada nam je stao u jedno srce „heart od art“ ili „srce od umjetonstva“ po držićevski, dok su se zidine od kamena uklopile s onim što bismo voljeli da budu Dubrovačke ljetne igre. A tu je beskrajno važna i organska suradnja s lokalnom zajednicom –
Krešimir Dolenčić

kako bi oni bili ti koji će sudjelovati u ceremoniji otvaranja. Oni će dobiti mali zadatak, vrlo jednostavan. Želim da budu sudionici Igara. Imat će jednu do dvije probe, dat ćemo im majice i uistinu bih volio da to dožive. Ne trebaju imati nikakvih iskustava niti scenskih znanja, trebaju samo biti ljudi otvorena srca i dobre volje i napraviti ćemo nešto što će nam svima ostati u lijepom sjećanju.

Koliko građana tražite?

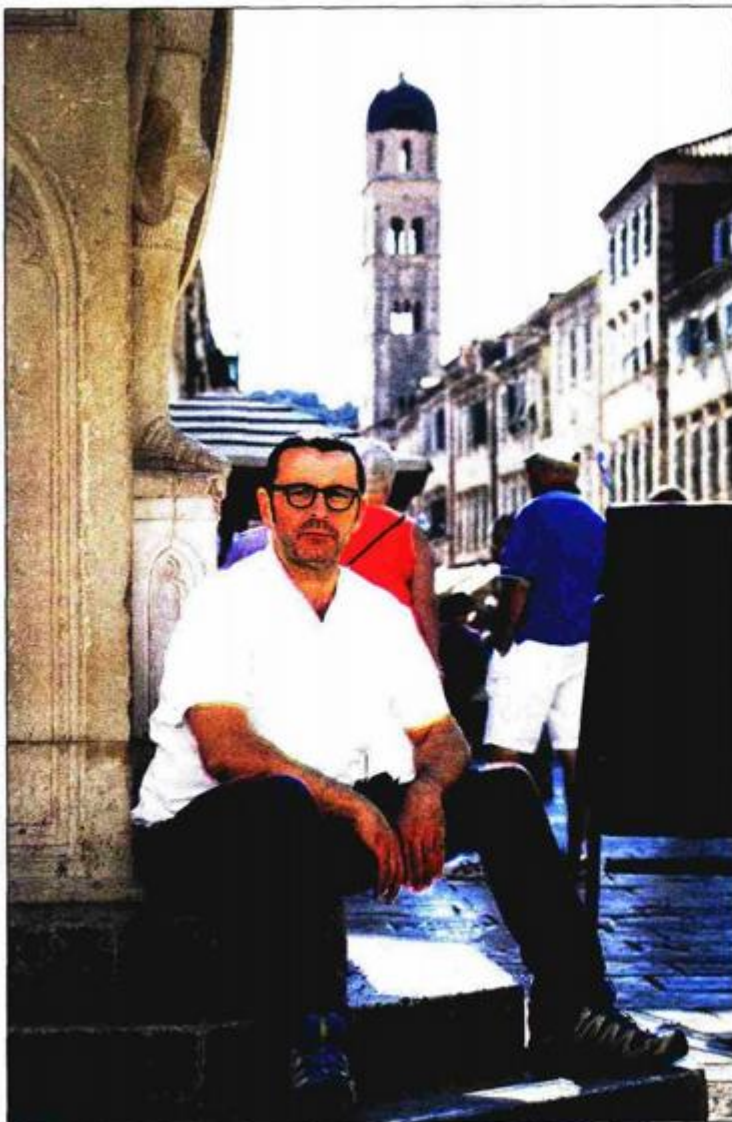
- Do 150 osoba. I neka oni na generalnoj probi budu što kreativniji, ja to jednostavno volim.

NEDOSTAJE NAM OSJEĆAJ IDENTITETA

Već ste 30 godina na neki način angažirani u sklopu Dubrovačkih ljetnih igara, a i supruga Vam je rodnom iz Du-

brovnika. No, danas se Ljetnim igrama prigovara da su sve samo ne dubrovačke. Slažete li se s time?

- To je kompleksno pitanje. Naime, moramo se zapitati što nam je uopće hrvatskog ostalo? Kako se nosimo s gubitkom identiteta? I mi nismo jedina zemlja u kojoj se to događa. U procesu općeg pegljanja, asfaltiranja svega i svačega, nije ni čudo što svi gradovi u Europi sve više nalikuju jedan na drugoga. Kada dođeš u takvu fokusiranu situaciju kao što je Dubrovnik i Dubrovačke ljetne igre, gdje svaki građanin Dubrovnika poznaje svoju tradiciju i povijest, onda se naravno postavlja pitanje kad će opet biti Kafeterija. Jer tada su se ljudi osjećali gospodarima. Ne možemo reći da Dubrovačke ljetne igre nisu imale predstavu koja je bila „vrlo“ dubrovačka. No, ne radi se

BOGAT GLAZBENI PROGRAM

Za svakoga po nešto!

- Zanimljivo je da će koncerti biti teatralizirani, prije koncerata imat ćemo mali uvod i govor, a riječ je o svojevrsnoj komunikaciji s publikom. Imamo i bogati filmski program svake večeri u Jadrana po izboru Zlatka Vidačkovića. Također ćemo organizirati različite glazbene događaje, od velikih koncerata kojima podržavamo sjajnu Tarbukovu koncepciju 1813., 1913, 2013. do nastupa izvanrednih gitarista. Osim „Otac hrabrost“ Borisa Bakala, dolazi i „Obrana Sokratova“ koju postavlja Tomi Janežić na Lovrijencu. Tko će biti u Dubrovniku 3,4 dana, imat će široku mogućnost praćenja programa. Na kraju festivala u Sponzi ćemo predstaviti velike hrvatske pisce i proslaviti rođendan Luka Paljetka valjda jedinog renesansnog barda teleportiranog u naše vrijeme - zaključio je Krešimir Dolenčić.

tu o hrpici predstava i koncerata, već se radi o cjelokupnom duhu. Nama fali taj duh, fali nam nacionalni osjećaj identiteta i mislim da bi svi trebali više biti ponosni na svoju domovinu i na njezine mogućnosti i dosege. Pritom ne spominjem politiku. Jer još uvijek živimo u najljepšoj zemlji na svijetu, i ajmo to nositi kao neki ponos i ne pretvarati se u nekoga tko turistima uzme neki novac, pa ostatak godine od toga živi. Tome nisu krive Ljetne igre već naprosto cjelokupna situacija jer nas stalno bombardiraju kako smo nevažni, loši, siromašni, korumpirani, mali, a ja jako malo ljudi znam koji su zaista loši, nevažni i korumpirani. Stalno se moramo sramiti, a volio bih da se ponosimo ovim Gradom. Ne govorim to kako bih i dalje ostao intendant Igara. Ovdje sam došao s nekim idealizmom i mislim da sam to dužan učiniti Gradu u kojem sam prvi put u životu bio na predstavi. Prošvercao sam se preko jednog portuna na Kafeteriju zajedno s Mariom Nardellijem. Kad sam točno prije 30 godina došao na poziv Ivica Boban biti statist u Hekubi, svirat frulicu gore na Lovrijencu u Hamletu, kao student završene prve godine Akademije imao sam

takav osjećaj sreće jer sam bio dio Igara. Ako nešto čini Dubrovačke ljetne igre dubrovačkim onda je to gostoprimstvo i ponos na tu tradiciju. Stoga s tom tradicijom trebamo krenuti dalje i naprijed.

Koliko je kriza utjecala na Igre, imate li financijskih problema?

- Imamo, tko ih nema, ali Bogu hvala uspjet ćemo se pokriti i nadam se da će sve biti u redu. No, nemojmo o novcima.

Osnovali ste i festivalski klub?

- Tako je, u Pupici. Tamo će sve osobe koje sudjeluju i rade na Igrama, a to nije nevažno, imati mjesto gdje se sastaju. Dubrovnik je skup i sve ljude koje zovemo teško ih je za dnevnicu držati u gradu. Zovem mlade ljude, koje ne mogu puno platiti, a čim si u Dubrovniku već strašno puno koštaš, bio to ja ili student prve godine Akademije svejedno. Zahvalio bih se i ravnateljici Đačkog doma na Pilama jer će nam tamo studenti spavati, dom je prekrasno uređen i veselimo se da će nam ljudi tamo biti smješteni. Sve unaprijed nešto govorim i hvalim se, no naći ćemo se 1. rujna pa ćete me kritizirati, a ja ću vidjeti što smo dobro učinili, a što nismo.